

Horgas Judit

ALAGÚTBAN

A 21. SZÁZAD FORGATÓKÖNYVEI

2022-11-03 | A 21. SZÁZAD FORGATÓKÖNYVEI, NOVELLA

Azt mondja, ne féljek.

Azt mondja, így volt ez mindig, évezredek, évmilliók óta, tudjuk minden nép mitológiájából. A maják, az egyiptomiak, a kínaiak, a vikingek történeteiben az újjászületést teljes pusztulás előzi meg, nincs más megoldás, csóválja a fejét, előlről kell kezdeni az egészet, ezt már nem lehet tovább javítani.

Egyénileg, ugye, kellemetlen, de hosszú távon igazán nincs mitől félni. Gondolkodj hosszú távon, biztat, és elpöccinti a szivarformára sodort, parázsló lapulevelet.

Megette a fene ezt a világvégét, hogy pont egy filozófussal kell végigkínlódnom az utolsó napjaimat.

amikor megszűntek az egyetemek

bízik.

Becsületes foglalkozását tekintve egyébként adóellenőr, mert a filozófiai doktorátusával csak oda vették fel, amikor megszűntek az egyetemek. Nem csoda, hogy az újjászületésben

Biccentek, hogy fogja meg újra az ásót. Eleget beszélt már. Az alagút sötétjében csak a pislákoló fáklya fénykörívében látni bármit. A fal, amit át kell törnünk, láthatatlan a feketeségben. De ott van, alig kéznyújtásnyira.

Megragadja az ásót, előre nyújtva keresgéli a halmot, hogy a hátunk mögé lapátolja.

Várj, mondom, és meglendítem a csákányt. Pengve pattan vissza, sziklát ért. Szitkozódva tapogatom a falat, földes részt keresek, hogy kilazítsam a jókora köveket.

A navahók szerint az első világ, a Nihodilhil aprócska, lebegő, teljesen fekete sziget volt.

Sikerül mélyre vágnom a csákányt, föld és kőzárpor hull a lábunk elé.

Amikor már túl sokan lakták, továbbindultak, magyarázza és lapátol. Minden kupacnyi földet gondosan elsimít a lapáttal. A második világ kék volt, de ott éltek már a fecskeemberek, így tovább kellett menniük. A harmadik világ sárga volt, azt özönvíz pusztította el. A negyedik, csillogó fehér világot szörnyek uralták.

Senkinek sem könnyű, dűnnyögöm. Hiába tapogatok, mindenhol követ érzek. Kalapácsot és vésőt húzok elő. Talán sikerül megrepeszteni a sziklafalat.

A mezopotámiaiak mítosza szerint az ősanya istennőt meggyilkolják gyermekei, és testének véres darabjaiból formálják meg a világot. A lapátnyélre támaszkodva nézi, ahogy körbekocogtatom a falat. Egy részen mintha üregesebben szólna. Nagyot ütök kalapáccsal, a véső tövig beleszalad. Nem tudom kihúzni.

Így keletkezett

A kínaiak viszont úgy tartják, hogy egy óriás választotta szét a világot a fejszéjével, így keletkezett az ég és a föld. Halála után az óriás leheletéből lett a szél és a felhők, véréből a folyók, a föld és a tavak, szeméből a Nap és a

Hold.

Nem tudom kihúzni, nézek rá.

Kiveszi a kalapácsot a kezemből, óvatosan ütögeti a vésőt jobbról, balról, amíg kilazul. Diadalmasan nyújtja át.

Órákig dolgozunk. Csákány, lapát, véső, kalapács. Közben szünet nélkül magyaráz:

Ragnarök, Matszja, Deukalión és Pürrha. Az ismeretlen szavak nekiütődnek a sziklafalnak, halkán visszhangozva pattannak vissza és eltűnnek a hátunk mögött kanyargó alagútban.

Amikor végre elérjük a bunkerhez vezető folyosó falát, és átmászunk a kitágított lyukon, elhallgat. A keskeny járatba itt is, ott is a miénkhez hasonló furatok kapcsolódnak, mintha hatalmas földigiliszták rágtak volna utat. Férfiak és nők bújnak elő, sietnek a bunker felé. Egyetlen gyereket sem látok.

Azt mondja, ne féljek.

De amikor megfogja a kezem, úgy látom, ő is fél.

kép | adobe.com